

Persongalleri

Risto Kallvik:	Kyrkoherde i S:t Dionysius evangelisk-lutherska församling belägen i Korpmo på Höga kusten. 62 år. Risto härstammar från Finland, vilket förnamnet ger vid handen, närmare bestämt från Tammerfors. Hustru Marie-Helen (Marja) född och uppvuxen i Mora; barn: Jonas 25, som flyttat till huvudstaden för studier och Josefine 20, som studerar till läkare i Umeå.
Lasse Zetterbo:	Pastor i S:t Dionysius. 55 år. Ogift.
Fredrik Frohm:	Närmaste granne till Risto Kallvik. Hustru: Lisbet. Har hela sitt liv bott i Korpmo. Har sitt andliga hem i missionshuset på samma ort.
Sture Starck:	Ogift, inflyttad från huvudstaden. Kallviks granne.
Klas Klehn:	Bor i andra ändan av parhuset där Sture bor. Fredriks vän. Uppvuxen i ett lågkyrkligt sammanhang i Vindbäcken, Ångermanland. Medlem i den lutherska församlingen.
August Leondahl:	Lågkyrklig predikant från Vindbäcken.
Nyåkers-Albin:	Bibelkunnig bonde i Korpmo.
Rickhard Falkenberg:	Pastor i missionshuset i Korpmo.

Innehåll

Sabbatsbrytare	9
Lagens fullbordan	20
”Om din broder försyndar sig”	27
Kunskapen uppblåser.....	32
Den svage	48
Deskriptivt eller preskriptivt.....	56
”Allt är tillåtet”	67
Att brinna av begär	74
Att leva för sin nästa	82
”Vad min himmelske Fader inte planterat”	93
Ett nytt nådemedel?	105
Abrahams barn.....	120
Sanna och falska profeter	133
”Berusa er inte med vin”	142
Från fåfängans marknad	152
Pietister och gnesiolutheraner	161
Publikaner och syndare	180
Att motiveras av evangeliet.....	192
Guds slavar	206
Men Svebilii katekes då?	213
Har du omskurit din Timoteus?.....	224
Bilaga I	233
Bilaga II.....	235
Bilaga III	236
Bilaga IV	250

Sabbatsbrytare

Fredrik Frohm såg ut över grannskapet. Den närmaste grannen, pastor Kallvik, var den enda som syntes till. Han satt i en trädgårdsstol och läste som vanligt en bok. Fredrik och Risto, ja det var så han hette i förnamn, pastor Kallvik, hade under de fem år de bott grannar blivit goda vänner. Deras fruar umgicks också flitigt, trots att fru Kallvik var goda 20 år äldre än Fredriks fagra hustru Lisbet. De var båda kristna och det hände sig rätt ofta att de samtalade om den kristna tron när de sågs ute på gården.

Gården ja. Grannskapet där de bodde kallades i folkmun Korpmo-Zion eftersom det av någon orsak hade flyttat en del troende familjer dit. Dessutom hette gatan de bodde på Zionsgatan, vilket kom sig av den kyrkobyggnad som låg lite längre fram uppåt gatan.

Förutom Fredrik och Risto ska vi också göra bekantskap med två ogifta män som bodde i varsin ända av ett parhus: Sture Starck i den ena och Klas Klehn i den andra. Parhuset hade stått klart i ett drygt år och de båda inneboende hade flyttat till Korpmo från varsitt håll. Sture hade flyttat från huvudstaden hit till landsbygden på västkusten och Klas var uppväxt i ett lågkyrkligt sammanhang inåt landet. Var och en av dem levde sitt eget liv, men på Korpmo-Zion var man inte så upptagen av det som rör det egna livet att man inte hade tid att stanna och språka ett slag då och då.

Som nu när Fredrik gick över gräsmattan till Ristos hus. Fast i dag var det ju söndag och då hade man all tid i världen att tala om vägen och vandringen. På söndag skulle man vila, som det stod skrivet, och vad vettigare fanns det att göra en sådan här dag än att gå över till grannen en sväng.

– Nej men ser man på, är det inte Fredrik som är ute och spatsrar på ägora? utbrast Kallvik när han fick se sin granne komma gående.

– Hej! Vad sysslar han med då? Läser förstås. Vad annars. Vad är det för något?

– Ja, jag brukar ju läsa postillan på söndagseftermiddagarna för att se efter hur reformatorn förstod texterna. Ofta är det ju samma text som jag själv predikat över någon timme tidigare och då är det ju bra att kolla i facit. Fast man borde ju göra det på förhand.

– Jo du, Doktor Martin var en god lärare han, sa Fredrik.

Reformationstiden, det var tider det. Folk var fromma och beflitade sig om att följa Guds bud. Annat är det i vår tid när ogudaktigheten väller över alla breddar. Man blir ju alldeles bestört när man öppnar dagstidningen. Är det inte Pride-festivaler så är det genusteorier man skriver om. Det är nog så man undrar vart världen är på väg egentligen.

– Ja, fast inte var det ju så väl ställt på Luthers tid heller. Doktorn klagar ju i företalet till Lilla katekesen hur okunnigt folket var ute i bygderna, ja han uttrycker sig rätt drastiskt då han säger att de dessutom lever som svin och att de missbrukar sin frihet så fort de hör evangelium.

– Svin! Nej du, han skulle ha sett vår tids människor! Och frihet är ju ett riktigt modeord. Människan vill ha frihet, frihet att göra som hon vill och hon struntar gärna i det Gud säger i Bibeln. Men den som vill vara ett Guds barn, han får nog minsann leva i försakelser här i jämmerdalen.

– Hmm, ja det är väl så, mumlade Kallvik, men han var inte helt tillfreds med hur hans kära granne uttryckte sig. Lite saktmod skulle väl inte skada så mycket i granngården heller.

– Men nog är det ju många munkristna som menar att det ska gå att ta sig till himlen utan att ta på sig korset. Ta Nyåkers-Albin till exempel, att han inte kan låta jordbruket vara ens på söndagen. Nyss kom han med traktorn här förbi, med dyngkärria och allt. Jag skulle nog gärna vilja säga honom ett sanningens ord om vilodagens rätta helgd. Mannen har mage att sitta i kyrkan på söndagsmorgnarna och senare på dagen komma här förbi bullrande som ett jehu.

– Ja, det är väl att ligga i med vårsådden om man ska få det klart. Det är inte lätt att vara jordbrukare på våra breddgrader och man får väl då och då ta alla veckodagar till hjälp för att hinna med allt. Har du förresten läst Edvin Wiréns populära bok *När högtid stundar?*¹ Den ger lite saker att tänka på när det gäller frågor kring sabbaten och kristna högtider. Det är inte så ofta vi tänker på hur våra kristna helgdagar och högtider har kommit till.

– Tänka på ditt och tänka på datt, sa Fredrik. För mej är det viktigast att man tänker på vilodagen så att man helgar den och då ska man inte arbeta utan vara stilla.

– Ja, det är väl inte exakt så det står i katekesen. Luther utlägger ju det tredje budet: *Vi skola frukta och älska Gud, så att vi icke förakta predikan och Guds ord, utan hålla det heligt, gärna höra det och lära oss det.* Känner du för övrigt Albin personligen?

– Nej, det kan jag väl inte säga, men man ser ju honom i kyrkan. Han är väl en som vill halta på båda sidor, kan jag tro, en som vill tjäna både Gud och Baal.

– Jag är inte så säker på det där med Baal jag, svarade Kallvik försiktigt. Albin kommer hit och hälsar på då och då och

1 Ett utdrag finns som bilaga IV i slutet av boken.